

الله

تجهیز مجدد میراث صنعتی

راهنمای TICCIH برای حفاظت از میراث صنعتی

ترجمه
پیروز حناچی
سارا تیمورتاش

شماره مسلسل ۹۱۷۵

شماره انتشار ۳۸۵۱

انتشارات دانشگاه تهران

عنوان و نام پدیدآور	: تجهیز مجدد میراث صنعتی راهنمای TICCIH برای حفاظت از میراث صنعتی / [اوبراستار] جیمز دوئت؛ ترجمه پیروز حناچی، سارا تیمورتاش.
مشخصات نشر	: تهران: دانشگاه تهران، مؤسسه انتشارات، ۱۳۹۶.
مشخصات ظاهری	: ۲۴۸ ص. مصور (رنگی).
فروست	: انتشارات دانشگاه تهران؛ شماره انتشار ۳۸۵۱.
شابک	: 978-964-03-7054-4
وضعیت فهرست‌نویسی	: فیپا
یادداشت	: عنوان اصلی: Industrial Heritage Re-tooled: The TICCIH Guide to Industrial Heritage Conservation
یادداشت	: کتابنامه.
یادداشت	: نمایه.
موضوع	: باستان‌شناسی صنایع
موضوع	: حفاظت آثار تاریخی
موضوع	: مناطق صنعتی
شناسه افزوده	: حناچی، پیروز، ۱۳۴۲-، مترجم
شناسه افزوده	: تیمورتاش، سارا، ۱۳۶۴-، مترجم
شناسه افزوده	: دانشگاه تهران. مؤسسه انتشارات
رده‌بندی کنگره	: ۱۳۹۶ ت/۳۷T
رده‌بندی دیویی	: ۶۰۹
شماره کتابشناسی ملی	: ۴۷۳۲۵۱۷

این کتاب مشمول قانون حمایت از حقوق مؤلفان و مصنفان است. تکثیر کتاب به هر روش اعم از فتوکپی، ریسوگرافی، تهیه فایل‌های pdf، لوح فشرده، بازنویسی در وبلاگ‌ها، سایت‌ها، مجله‌ها و کتاب، بدون اجازه کتبی ناشر مجاز نیست و موجب پیگرد قانونی می‌شود و تمامی حقوق برای ناشر محفوظ است.

ISBN:978-964-03-7054-4

9 789640 370544

عنوان: تجهیز مجدد میراث صنعتی: راهنمای TICCIH برای حفاظت از میراث صنعتی

تألیف: جیمز دوئت

ترجمه: پیروز حناچی - سارا تیمورتاش

نوبت چاپ: اول

تاریخ انتشار: ۱۳۹۶

شمارگان: ۱۰۰۰ نسخه

ناشر: مؤسسه انتشارات دانشگاه تهران

چاپ و صحافی: مؤسسه انتشارات دانشگاه تهران

«مسئولیت صحت مطالب کتاب با مترجمان است»

بها: ۳۵۰۰۰۰ ریال

خیابان کارگر شمالی - خیابان شهید فرش فرشی مقدم - مؤسسه انتشارات دانشگاه تهران

پست الکترونیک: press@ut.ac.ir - تارنما: <http://press.ut.ac.ir>

پخش و فروش: تلفکس ۸۸۳۳۸۷۱۲

۶	پیشگفتار
۹	مقدمه جیمزدوئت
۱۳	بخش اول: ارزش‌ها و مفاهیم
۱۴	(۱) چرا باید میراث صنعتی را حفاظت کنیم؟ (نیل کاسنز)
۲۵	(۲) انقلاب صنعتی چه مفاهیمی را بیان می‌کند؟ (هلموت آلبرت)
۳۱	(۳) باستان‌شناسی صنعتی: یک شاخه علمی؟ (باری تریندر)
۳۸	(۴) میراث یک جامعه صنعتی (لونیس برگران)
۴۵	بخش دوم: درک شواهد
۴۶	(۵) باستان‌شناسی صنعتی (پاتریک مارتین)
۵۴	(۶) بازشناسی مناظر صنعتی (لین استوارت)
۶۱	(۷) ثبت و مستندنگاری (مایلا وکلر و پ و میریام مک دونالد)
۶۹	(۸) ثبت فرایند (گوستاو روسنر)
۷۶	(۹) آرشیوهای صنعتی و سوابق شرکتی (بلم گیمز)
۸۳	(۱۰) عکاسی و منابع تصویری (جان آو پیدرشتام)
۹۱	بخش سوم: شناخت عوامل بالقوه
۹۲	(۱۱) انتخاب آنچه باید حفاظت شود پل اسمیت
۱۰۰	(۱۲) حراست قانونی کیت فالکنر
۱۰۷	(۱۳) بازآفرینی و برنامه ریزی شهری ماسیموپریت
۱۱۶	(۱۴) تغییر کاربری تطبیقی بنجامین فراگنر
۱۲۴	(۱۵) مشوق‌های مالی و مالیاتی بد مورین
۱۳۲	(۱۶) بررسی میراث در خطر جیمی مایگون
۱۳۶	(۱۷) طرح‌های حفاظتی هلن لاردنر
۱۴۲	(۱۸) تغییر کاربری تطبیقی وانرزی نهان مارک واتسون
۱۵۰	(۱۹) مناظر پسا صنعتی نوربرت تمپل
۱۵۸	(۲۰) ویرانه‌های صنعتی ماساکی اوکادا
۱۶۴	(۲۱) حفاظت و آگاهی جامعه شاووی لین
۱۶۹	(۲۲) میراث صنعتی و کنوانسیون میراث جهانی پیتراستات
۱۷۵	(۲۳) میراث جهانی: مفاهیم و معیارها میشل کات
۱۸۲	(۲۴) مطالعات موضوعی میراث جهانی استیفن هیوز
۱۹۱	بخش چهارم: اشتراک و بهره‌برداری
۱۹۲	(۲۵) موزه‌های صنعتی ماسیمونگری
۱۸۸	(۲۶) مراقبت از کلکسیون‌های صنعتی و فنی یوهانس گروپ وینکلمن
۲۰۵	(۲۷) حفاظت از مصنوعات صنعتی اوزبی کاسانلز و جیمزدوئت
۲۱۱	(۲۸) گردشگری میراث صنعتی ولفگانگ ابرت
۲۱۷	بخش پنجم: آموزش و یادگیری
۲۱۸	(۲۹) تدریس در مدارس گرسیا دورل
۲۲۱	(۳۰) آموزش دانشگاهی کنورگی نمت
۲۲۶	(۳۱) مسافت و آموزش آنلاین توییچی ماکنن
۲۳۱	بخش ششم: HICCIT
۲۳۲	(۳۲) وظایف کمیته بین‌المللی میراث صنعتی استوارت اسمیت
۲۳۸	(۳۳) منشور HICCIT برای میراث صنعتی اوزبی کاسانلز
۲۴۴	(۳۴) ضمیمه (منشور نیژنی ناگیل برای میراث صنعتی)

پیشگفتار

تحولات بنیادی نیمه دوم قرن هجدهم اروپا در حوزه‌های فنی، اجتماعی و اقتصادی به انقلاب صنعتی مشهور است. این پدیده تاریخی منجر به تغییر وضعیت جوامع کشاورزی به جوامع صنعتی و گسترش تولیدات انبوه و کارخانه‌ای به همراه شماری از گونه‌های متنوع بناهای مرتبط با صنعت گردید. در نتیجه توسعه در زمینه‌های متعددی بروز یافت. رشد اقتصادی جمعیت بیشتری را به شهر آورد و این باعث شد شهرها روز به روز بزرگ و بزرگتر شوند. مجموعه‌های صنعتی‌ای که در گذشته دور از مراکز شهری بودند، اکنون درون محدوده شهرها و جالب آنکه در بسیاری موارد در مرکز آن واقع شدند. نظر به اینکه زمین‌های صنعتی در اصل در لبه شهرها مستقر بودند و بعد از بزرگ شدن و گسترش شهر، رفته رفته در داخل محدوده قرار گرفته بودند، آلودگی محیط زیست شهری پیش آمد. این امر عامل عمده تعطیلی کارخانه‌ها در کشورهای در حال توسعه است. پس از آن و در در میانه قرن بیستم، بناهای صنعتی به‌عنوان آثار بجا مانده از نیروی کار ارزان قیمت و اقدامات غیرقابل قبول مطرح گردیده و در نتیجه طی فرایند توسعه شهری و با طرح‌های پاکسازی اراضی از بین می‌رفتند.

شکوفایی انقلاب صنعتی و مهد آن به انگلستان منتسب می‌شود. به همان ترتیب نخستین اقدامات دوره پساصنعتی نیز در این کشور صورت پذیرفت. تاریخ نشان می‌دهد که بریتانیای پس از جنگ جهانی عمیقاً از سایت‌های متروک صنعتی خود منزجر بود و دفع زباله در اینگونه سایت‌ها غفلت و تنفر از آنها را نشان می‌داد. البته این «حالت طرد و ترک» تنها یک مرحله گذرا بود که از آن طریق مردم با گذشته‌ی «آزادهنده» خود و مفهوم زوال صنعتی کنار آمدند. مرحله پس از طرد، مرحله پذیرفتن و بخشش است که طی آن حکایت‌های «فاتحانه» ملی می‌تواند نوشته شود. اینجاست که نمادهای محرومیت اجتماعی و زوال اقتصادی در گذر زمان به نمادهای غرور محلی و ملی تبدیل می‌شوند. بنابراین بقایای صنعتی در لبه تیز تاریخ ایستاده‌اند و در طول مدت زندگی ما به میراث و باستان‌شناسی مبدل می‌گردند.

مفهوم میراث صنعتی^۱ در اواسط قرن بیستم یعنی دوره‌ای که چندین ساختمان صنعتی و منظر شهری ویران شد در اولین کشور صنعتی جهان - انگلستان - مطرح گردید. در این زمان مفهوم میراث از عصر صنعت فراتر رفته و زمان‌های نزدیکتر به عصر معاصر را نیز در بر گرفت. کمیته بین‌المللی حفظ میراث صنعتی (TICCIH)^۲ در سال ۱۹۷۳ در آیرن بریج^۳ به عنوان سازمان جهانی میراث صنعتی بنا نهاده شد که مسئولیت تفسیر، بررسی، مستندسازی، پژوهش، حفظ و نگهداری میراث صنعتی جهان را به عهده داشت. از آن هنگام به بعد تلاش‌های متعددی در راستای شناخت آثار میراث صنعتی شکل گرفته است. در منشور نیژنی تاگیل این کمیته مصوب ۲۰۰۳ آمده است که: میراث صنعتی شامل فرهنگ صنعت است، فرهنگی که دارای ارزش‌های علمی، معماری، اجتماعی، فنی و تاریخی است. این میراث شامل موارد ذیل می‌باشد: ساختمان‌ها و ماشین‌آلات، کارگاه‌ها، دودکش‌ها و واحدهای تولید، معادن و سایت‌های پرداخت و پالایش مواد اولیه، انبارها و فروشگاه‌ها، مکان‌هایی که انرژی در آنها تولید، منتقل و مصرف می‌شود، حمل و نقل و تمام زیرساخت‌های آن، و نیز تمام مکان‌هایی که به فعالیت‌های اجتماعی مرتبط با صنعت از جمله سکونت، مذهبی و آموزشی اختصاص داده شده‌اند.

در ایران با پایان قرن هجدهم و همزمان با عصر قاجار روند صنعتی شدن به حرکت درآمد. با توجه به اوضاع آن زمان نخستین کارخانه‌ها ناگزیر از برطرف نمودن نیازهای ارتش و مربوط به صنایع نظامی بودند، هرچند صنعت در مفهوم مدرن آن همچنان مشهود نبود. در دوره پهلوی و با آغاز حکومت

^۱ Industrial Heritage

^۲ The International Committee for the Conservation of the Industrial Heritage

^۳ Ironbridge

رضاشاه شکلی نوین از تفکر صنعتی و معماری وارد کشور شد که می‌تواند طلوع عصر صنعتی ایران نامیده شود. رضاشاه برای تحقق اهداف صنعتی خود آلمان‌ها را الگو قرار داد و حضور یکپارچه متخصصین آلمانی نقش اساسی و مؤثری در گام‌های ابتدایی روند مدرن صنعتی شدن کشور داشت. این روند نه تنها زمینه اجتماعی و فرهنگی ایران را در قرن گذشته تحت تأثیر قرار داده بلکه بافت شهرها و معماری نیز از تحولات عصر صنعت متأثر گشته است.

سایتهای صنعتی نقطه‌ی عطفی در تاریخ انسانیت به حساب می‌آیند. آنها خاطرات روزهایی را دارند که هم موجب پیشرفت و هم مایهٔ رنجش بوده است و البته نمادی از امید به زندگی بهتر هستند. آنها توسعهٔ فناوری کشور را از طریق معماریشان نشان می‌دهند. علاوه بر این بناهای صنعتی ارزش‌های اجتماعی و فرهنگی زمانشان را نمایش می‌دهند. این فرایند علاقهٔ رو به رشد در حفظ و نگهداری ساختمان‌های صنعتی به‌عنوان بخشی از انواع گونه‌های ساختمانی برای دقیق‌تر نشان دادن گذشته را به‌همراه داشته است.

میراث صنعتی ایران برای بیش از صد سال، بار فرهنگ و پیشرفت دانش و تکنولوژی را به دوش می‌کشد. در کنار آن، انتقال روحیه کار و فعالیت و سبکی از معماری که متعلق به میراث جهانی است، لزوم حفظ و مطالعه‌ی این آثار را تشدید می‌نماید. کارخانه‌های بی‌ظنیری در سرزمین ما وجود دارد که با غفلتی کوتاه به فرمان بولدورزها سپرده می‌شود. از دست رفتن کاربری معماری صنعتی در دل شهرها و عدم توفیق اجتماعی آن سرنوشتی جز تخریب و بی‌افکندن بنایی نواز جنس روزمره برای آنها مقدر نمی‌کند.

در عصر کنونی با توجه به آگاهی‌های زیست‌محیطی تخریب ساختمان‌های صنعتی و بناهای دیگر را نمی‌توان توجیه کرد. حفاظت از این بناها و بهبود کیفیت سایتهای اطراف آنها تنها با استفادهٔ مجدد مناسب تأمین می‌گردد. استفادهٔ مجدد از بناهای صنعتی بدلیل انعطاف‌پذیری، سازگاری و چند عملکردی بودن و همین‌طور از نظر اقتصادی امکان‌پذیر شده است. بنابراین این مجموعه‌ها فرصت مناسبی را برای استقرار کاربری‌های موردنیاز بافت شهری در خود دارند و می‌توانند در جهت ایجاد فضاهای سرزنده و پویای شهری مورد استفاده‌ی مجدد قرار بگیرند.

پراکنش واحدهای صنعتی در گستره جغرافیایی ایران، تلاش در جهت مدون کردن میراث کارخانه‌ها را به‌منظور شناخت و ثبت آنها توجیه می‌کند. فقدان قوانین و رویه‌های قانونی برای تجدید حیات میراث صنعتی که باعث سرعت توسعه نیز می‌شود، نبود استراتژی یا چشم‌انداز فرهنگی و سیاسی که توسعهٔ کارآمد این حوزه را فراهم سازد، عدم وضوح مالکیت این فضاهای اغلب رها شده، فقدان شناخت عمومی و آگاه کردن جامعه به وجود موضوعات میراث فرهنگی صنعتی و مخاطرات و به‌حاشیه رانده شدن آنها، ضرورت نمایاندن ارزش میراث معماری صنعتی و در امان ماندن آنها از تیغ تخریب را آشکار می‌کند. بعلاوه فعالیت‌های عملی کمرنگ در این حوزه، تخریب روزافزون این مجموعه‌ها را به دنبال داشته است و نیز ادبیات موضوع و منابع مکتوب قابل ارجاع تقریباً وجود ندارد. از این رو لزوم ترجمه و انطباق مفاهیم میراث صنعتی بعنوان علم روز دنیا و گردآوری تاریخ صنعتی کشور ضرورت می‌یابد.

کتاب پیش رو اثر ارزشمند نگاشته شده توسط جمعی از متخصصین طراز اول این حوزه در سراسر دنیاست که به همت کمیتهٔ بین‌المللی میراث صنعتی گردآوری شده است. هدف اصلی از انتشار آن، تبیین مفهوم این شاخه از میراث و گسترش موضوع در جهان و بسط منشور نیژنی‌تاگیل بود و به واقع تا به اینجای کار این کتاب نخستین و تنها مرجع کمیته به حساب می‌آید. امید است خوانندگان فهیم با انتقال نظرات خود در بهتر شدن ارائه این اثر یاری رسان باشند.

پیروز حناچی

رئیس موسسه پژوهشی
فرهنگ و هنر دانشگاه تهران

مقدمه

جیمزدوئت^۱

تجهیز مجدد یک عبارت مهندسی صنعتی و به معنای مجهزسازی مجدد یک کارخانه با آخرین ماشین‌آلات و جدیدترین روش‌ها به منظور حفظ آن در وضعیتی به‌روز و رقابتی است. هدف این کتاب انجام عملی مشابه برای تمام کسانی است که به میراث باقی‌مانده از صنعت علاقه‌مندند. برای رسیدن به این مهم تأثیرگذارترین تکنیک‌ها و تجربیات مدرنی را که در سراسر جهان تجربه و آزموده شده، به جهت درک این شاخهٔ منحصر به فرد میراث گردآوری کرده‌ایم.

میراثی منحصر به فرد اما چالش‌برانگیز که به دلیل پیچیدگی فنی، بار اقتصادی، مقیاس، عظمت و شرایط اجتماعی به‌علاوهٔ استنباط گاه منفی نسبت به آن، ارزشش نادیده گرفته می‌شود. ما باید از میراث صنعتی چه بسازیم؟ چگونه می‌توانیم بیشترین و بهترین اقدامات را در این باره انجام دهیم؟ ملاحظات دامنهٔ کاربرد: در میان آن دسته از «کالاهای فرهنگی» که جوامع مدرن قصد حفاظتشان به منظور سعادت آیندهٔ خود دارند، تنها تعداد اندکی جهان‌شمول‌تر از میراث صنعتی یافت می‌شود. در نتیجه کتاب پیش رو فقط مختص باستان‌شناسان صنعتی و مدیران میراث نیست. در تمام بخش‌های جهان که از صنعتی‌سازی متأثر شده باشد، باستان‌شناسان مصمم‌اند که با محتویات این دوره دست به گریبان شوند؛ حال آنکه معماران و سازندگان نیز فرصت بی‌نظیری برای انطباق و استفادهٔ مجدد از ساختمان‌های صنعتی قدیمی را نسبت به گونه‌های دیگر هم به جهت کمیت و هم تنوع یافته‌اند. انرژی نهان موجود در این بناها به طرفداران حفظ محیط زیست کمک می‌کند تا به اهداف توسعه پایدار خود دست یابند. انطباق و هدفگذاری مجدد آنها امروزه اصلی‌ترین راهکار برای طراحان شهری به‌شمار می‌آید و از آنجا که گردشگری هستهٔ اقتصادی بسیاری از شهرها را شکل داده، پتانسیل میراث صنعتی در این زمینه نیز به سرعت در حال تجلی است. به‌طور مشابه، امکانات آموزشی عرضه‌شده توسط صنعت تاریخی منبعی محسوب می‌شود که مدارس و معلمان بایستی از آن آگاه باشند. در ضمن، «چالش شواهد» - ارزش اسنادی ذاتی مکان‌ها - در هر بخشی که صنعتی‌سازی در وضعیت گذار بوده یا هست، ناگزیر از مواجهه با تاریخ‌نگاران و دانشگاہیان خواهد بود.

این پدیده تنها منحصر به محدوده‌های زنگار بسته یا شهرهای ارواح مربوط به دورهٔ انحطاط پسا صنعتی در اروپای شمالی و آمریکا نیست. برجسته‌ترین مثال‌ها از انطباق کارخانه، بازآفرینی شهری یا تعابیر تاریخی دیگر تنها در مهدهای مرسوم و مکان‌های تولد انقلاب صنعتی دیده نمی‌شود؛ بلکه ممکن است در شانگهای، نیویورک یا استانبول نیز یافت شود.

در سال ۲۰۰۲م. کمیتهٔ بین‌المللی حفاظت از میراث صنعتی (TICCIH)^۲ منشوری را در شهر بزرگ ذوب فلزات و تولید مخازن، نیژنی‌تاگیل در اورال روسیه^۳ امضا کرد و بنا نهاد. منشورهای بین‌المللی راهکاری برای قاعده‌مندسازی مفاهیم کلیدی و روش‌های بنیادی است که این امر توسط منشور نیژنی‌تاگیل در شاخهٔ باستان‌شناسی صنعتی انجام گرفت. این منشور برخی تعریف‌های پایه را برای دامنه

^۱ James Douet

مشاور بناهای تاریخی در طرح‌های حفاظتی و پروژه‌های نمایشگاهی، سردبیر بولتن TICCIH. تحصیلات وی در زمینهٔ جغرافیا و باستان‌شناسی صنعتی بوده و مطالعات موضوعی متعددی در ارتباط با کارخانه‌های کشتی‌سازی نیروی دریایی، ایستگاه‌های پمپاژ و پادگان‌های نظامی برای سازمان میراث انگلستان به انجام رسانیده است. معروف‌ترین اثرش کتاب پادگان‌های انگلستان، ۱۹۱۴-۱۶۰۰ بوده و همچنین وی موضوع مدیریت میراث و تاریخ شهری را در بارسلون تدریس می‌کند. هم‌اکنون در حال انجام پژوهشی در مورد کارخانه‌های سلطنتی است.

^۲ The International Committee for the Conservation of Industrial Heritage

کمیتهٔ بین‌المللی حفاظت از میراث صنعتی که از این به بعد و در متن کتاب، همگام با نام جهانی آن تیکی نامیده می‌شود.

^۳ Nizhny Tagil in the Russian Urals

و دوره زمانی موضوع پیشنهاد می‌دهد و همزمان بهترین اسلوب را به جهت درک، حفاظت و به اشتراک گذاشتن آنچه به‌طور ویژه در زمینه بقایای فرهنگ صنعتی شایان توجه است، توصیه می‌کند. در سال ۲۰۱۱ م. یک سند چارچوبی دیگر امضا شد. این بار توسط تیکی و شورای بین‌المللی بناها و محوطه‌های تاریخی (ICOMOS)؛ که اصول مشترک برای حفاظت از سایت‌ها، ساختارها، مناطق و مناظر میراث صنعتی را در بر می‌گرفت. این منشور در شهر دوبلین امضا شد و لذا «منشور دوبلین» نام دارد.

برای دریافت حداکثری از این «متون نظری» نیاز به تکمیل و تشریح مطالب احساس می‌شد؛ موضوعی که ایده اصلی انتشار این کتاب را شکل می‌دهد. «تجهیز مجدد میراث صنعتی»، نسخه «بسط یافته» منشور نیژنی‌تاگیل است. از نویسندگان متخصص درخواست شد که مفاد مختصر ماده‌های اصلی منشور را شفاف نموده و گسترش دهند؛ و آنها را با مثال‌های به‌دست آمده از سایت‌های برجسته میراثی از سراسر جهان تشریح کنند.

عنوان کتاب از یک سمپوزیوم در سال ۲۰۱۰ م. که در تاریتون نیویورک و با حمایت مؤسسه مالی جی. ام. کاپلان^۴ برگزار شد، گرفته شده است. کارشناسان شرکت‌کننده در این همایش، وضعیت حال و آینده میراث صنعتی آمریکا را بررسی کرده و پرسش‌های دشواری را در مورد چگونگی برخورد با میراث صنعتی به موازات دیگر بقایای مانوس و آشنای گذشته، مطرح کردند. پرسش‌هایی مانند اینکه چه نوع ابزار و منابعی می‌تواند و باید برای حفظ آن در شکل مناسبی برای حال و آینده به کار گرفته شود.

این سمپوزیوم سکوی پرتابی برای ایده‌های جدید بود که این کتاب یکی از آنهاست. پاتریک مارتین ارتباط بین سمپوزیوم و تیکی را برقرار ساخت و خود رئیس آن است. نگارش کتاب تجهیز مجدد میراث صنعتی با حمایت مالی سخاوتمندانه مؤسسه جی ام کاپلان و نیز با پشتیبانی یکی از اعضای کلیدی‌اش، کن لاستبادر^۵ ممکن شد. هدف ویژه این کتاب که تدوین یک راهنمای بین‌المللی صریح برای تحقق بهترین تجربیات معاصر است توسط وی به واقعیت پیوست. کتاب در فرمتی قابل دسترس و گویا عرضه شده و برای دامنه گسترده مخاطبان مشتاق، حفاظت‌گران، نهادهای غیرانتفاعی و اجتماع محور، توسعه‌دهندگان بخش خصوصی، باستان‌شناسان صنعتی و استادان و پژوهشگران به رشته تحریر درآمده است.

در شبکه بین‌المللی تیکی، بیش از سی نویسنده متخصص شناسایی و گرد هم آورده شدند که هر یک از ایشان با بخشندگی، نگارش فصلی را پیرامون موضوعی که طی سال‌ها تحقیق و تفکر و تجارب حرفه‌ای به آن دست یافته‌اند، به عهده گرفتند.

کتاب با چهار مقاله متفکرانه آغاز می‌شود که ارزش‌ها و مفاهیم اساسی وابسته به انقلاب صنعتی، صنعتی‌سازی و میراث فرهنگی و مادی آن را به نظم در می‌آورد. بخش دوم منابع فنی و روشمندی را می‌کاود که ما برای تحقیق در باب مواد خام، شواهد فیزیکی صنعتی‌سازی و جوامعی که درون آن رشد کرده‌اند (مصنوعات، سازه‌ها، سایت‌ها، فرایندها و مناظر به‌علاوه مستندات و تصاویر آنها) در اختیار داریم.

بخش سوم روش‌هایی را ارائه می‌دهد که توسط آن منابع وسیع باستان‌شناسی صنعتی تبدیل به محتویات ارزشمند اما آسیب‌پذیری می‌شوند که ما تلاش داریم آنها را به‌عنوان میراث صنعتی تسخیر و حفاظت نماییم: کدامیک باید انتخاب شود و چرا؛ تغییرات را چگونه با اطمینان از حفظ ارزش‌های تاریخی میراث، حراست و مدیریت کنیم؛ چگونه حفاظت می‌تواند یک کاتالیزور اقتصادی باشد؛ تمامی تکنیک‌های مدرن برای تطبیق یا هدفگذاری مجدد سایت‌ها بدون از دست رفتن تناسباتشان، بهره‌برداری از انرژی درون ساختاری بناهای موجود و رخصت به طبیعت برای حفاظت از ویرانه‌های

۴ In Tarrytown, New York by J M Kaplan Fund

۵ Ken Lustbader

پارک های لاین نیویورک^۶ یک مسیر خط آهن مرتفع است که از بخش غربی منهتن می‌گذرد. مالک آن شهرداری نیویورک است که توسط یک سازمان حفاظتی غیرانتفاعی حفاظت و اجرا شد. این پارک خطی با تجدید حیات نوار باریکی از شهر شکل گرفته و ۲ میلیارد دلار سرمایه‌گذاری خصوصی و ۱۲۰۰۰ فرصت شغلی را در محدوده‌اش تحقق بخشیده است. صنعتی.

میراث صنعتی شناخته می‌شود، درک می‌شود، حفاظت می‌شود... بخش چهارم نشان می‌دهد که میراث صنعتی چگونه به اشتراک گذاشته شده و بهره‌برداری می‌شود. موزه‌های صنعتی و سایت‌های تولیدی حفاظت‌شده‌ای که در سال‌های اخیر به روی بازدیدکنندگان گشوده شد، موضوع دشوار و گاه دور از دسترسی را برای طیف وسیعی از عموم اغلب جوان به‌وجود آورده است. موفقیت تکنیک‌های نوآورانه برای حفاظت و تفسیر ماشین‌آلات در حال کار و ارائه فرایندهای پیچیده، از رقم بی‌سابقه بازدیدکنندگان آشکار می‌شود. به‌علاوه شمار رو به رشد افرادی که با یک بیان کلی گردشگر نامیده می‌شوند، آن را اثبات می‌کند. افرادی که در پی کشف مکان‌هایی هستند که زمانی برای اهداف توریستی مضر تلقی می‌شدند.

بخش پنجم کتاب این موضوع را طرح می‌کند که بخش آموزشی، نه تنها با شیوه‌های سنتی بلکه از طریق اینترنت نیز باید ایفای نقش کند تا بدان سبب اطمینان حاصل شود که نهادهای میراث عمومی، گروه‌های غیرانتفاعی، مقاطعه‌کاران باستان‌شناسی، معماران و مشاوران یا مالکان برای مواجهه با محتویات تاریخی صنعتی به روشی آگاهانه و به‌گونه‌ای شایسته تجهیز شده‌اند.

این انتشار گام مهمی برای تیکی و بخشی از یک تلاش مصمم برای رسیدن به اهدافی فراتر از خانواده سازمانی‌اش است. پاتریک مارتین بیشترین زحمت را برای تحقق ایده اصلی کتاب متحمل شد. توصیه‌ها و حمایت نیل کاسنز سبک و شکل پایانی این کتاب را معین نمود. منشور نیژنی‌تاگیل که ساختار کتاب پیرامون آن شکل گرفته، یکی از بزرگ‌ترین دستاوردهای اوزبی کاسانلز است. این سه نفر به همراه تری رینولدز، بنجامین فراگنر، بری گمبل، ماسیمو پریت، لین استوارت و آلیسون واین، نظرهای ارزشمندی روی متن‌ها ارائه دادند. همچنین از مایریک هاوارد، ماری نول پولینو و هانس پیتر بارتسچی قدردانی ویژه می‌شود. منابع تصاویر در متن مشخص شده اما به‌طور خاص از بیلی هوستنس^۷ تشکر می‌کنم که اجازه چاپ عکسش رو جلد کتاب را داد. در پایان از تمام نویسندگانی که سال‌های طولانی با تیکی در ارتباط بوده‌اند و مجموعه بزرگی از تجارب حرفه‌ای و علاقه‌مندی‌های شخصی خود را به کار گرفته‌اند تا فصل‌های گویا و آموزنده‌ای تولید نمایند، قدردانی ویژه می‌شود.

۶ The High Line in New York

۷ Patrick Martin, Neil Cossons, Eusebi Csanelle, Terry Reynolds, Benjamin Fragner, Barry Gamble, Massimo Preite, Iain Stuart, Alison Wain, Myrick Howard, Marie-Noelle Polino, Hans-Peter Bartschi